

FRA ORD TIL KØD

Jeg vil med udgangspunkt i Biblens tale om, at Gud blev menneske i Jesus Kristus, dele nogle tanker omkring legemliggørelse eller inkarnation som et princip i menighedsliv og kristen mission.

GUDS STORE MISSIONSTRATEGI

Titlen på denne bog henviser til en formulering i indledningen til Johannesevangeliet. ”Og ordet blev kød og tog bolig iblandt os” (Joh 1,14). Sådan sammenfatter Johannes Guds store missionsstrategi over for verden. Gud sendte ikke endnu en profet som skulle overbringe Ordet fra Gud til os, men han lod Ordet blive legemliggjort, inkarneret iblandt os. Det betyder, at vi ikke bare forholder os til Gud ved at erkende og acceptere visse sandheder om ham, men ved at forholde os til Jesus Kristus.

Det var sådan, Gud gjorde, da han lod sig inkarnere i Jesus, og det er sådan, han fortsat gør i sin kirke. ”Som Faderen sendte mig, sender jeg jer,” siger Jesus et andet sted (Joh 20,21). Vi er sendt ud i verden med den opgave, at ordet må blive kød i os. Vores store mission i verden er ikke bare at fortælle om Kristus, men at han må vinde skikkelse i os, og gennem os blive legemliggjort i verden.

Men sætningen fra Johannesevangeliet standser ikke her. ”Ordet blev kød ... og tog bolig iblandt os.” At tage bolig, eller som originalteksten også kunne oversættes, at slå sit telt op, handler om at slå sig ned. Kristus påtog sig ikke bare vores menneskelige natur, han bosatte sig også på vores jord. Han blev lokal; kom ikke bare på visit, men slog sig ned iblandt os og delte vores livsvilkår med os. Sådan måtte det blive, hvis inkarnationen skulle fuldbyrdes:

Inkarnationen som princip for vores tjeneste betyder både afkald og identifikation. Kristus gav afkald på

sit himmelske hjem og sin guddommelige herlighed og identificerede sig med os, idet han tog bolig iblandt os. Først måtte hvedekornet lægges i jorden og gå i forbindelse med den (identifikation), dernæst måtte det give afkald på sit liv for derved at lade det nye liv komme ud til verden (Joh 12, 24). Saltet måtte i berøring med kødet, måtte i en forstand opløses i kødet og blive en del af kødet, for at det kunne gøre sin bevarende gerning (Matt 5,13). Både om hvedekornet og saltet gælder det, at deres identitet bliver brudt, idet de går i forbindelse, men i denne brudthed flyder livet ud i verden. I denne Guds store missionsstrategi ligger et kald til Kristi menighed om at gå i forbindelse med verden omkring os, at leve sårbare liv i verden, som jeg vil forsøge at beskrive i det følgende.